

קניא ירי

יחד עם חגיגות יום העצמאות הסתיים גם פסטיבל המלאך, שאיפיון אולי יותר מכל תופעה אחרת את יום העצמאות ה-24 של מדינת ישראל. המוני מעריציו, ובעיקר מעריצותיו, של שחקן הטלוויזיה הבריטי רוג'ר מור, שלא זכו להגיע לקירבתו ולגעת בו, תמהו ודאי לדעת מיה הצעירה הישראלית שתבשה לראשו של המלאך כובע טמבל, כפי שנראתה בשער העולם הזה האחרון. אותה צעירה, שהיא אולי היחידה בישראל שיש לה תמונה, בה היא נראית מנשקת את המלאך (ראה תמונה), אינה אלא כתבת העולם הזה, אלה ברקת.

מספרת אלה ברקת על מיבצע "המלאך" הפרטי שלה:

"כולם יתנפלו על סיימון טמפלר", אמר לי העורך, "את חייבת להביא משהו שלא יהיה לעיתונים אחרים!" קל לומר, אבל איך עושים דבר כזה. בהתחלה רציתי להביא בייגלה (כעך בעברית) ולהצמידו לראשו של המלאך. ואז נזכרתי שסיימון טמפלר התביית בבית צופי הטלוויזיה הישראלים, והפך צבר — שמעון טמבל. זהו, אמרתי לעצמי, זה מה שלא יהיה לאף עיתון: שמעון טמבל ככובע טמבל.

רצתי לחנות וקניתי כובע טמבל. חיכיתי לרגע הנכון לחבוש את הכובע לראשו של המלאך.

בשדה התעופה לא נמצאה לכך אפילו שנייה אחת. ההתנפלות עליו היתה כה רבה שהוא בקושי שמע וענה לעיתונאים בראיון הקצר שהעניק בחדר האנשים החשובים. בכל הבלגן בשדה התעופה, הבחנתי שאשת הכוכב, הוונחה ועמדה נרגנת ובורדה בצד. את המלאך הקיפו עיתונאים ומעריצים, ואילו, היא, המיסכנה — נותרה לבד. הנה, שלב ראשון להתקרבות, אמרתי לעצמי וניגשתי אליה: "איך זה להיות אשתו של כוכב מפורסם כרוג'ר מור?" שאלתי. "ברגעים כאלה — נורא ואיום", השיבה ללא היסוס. "האם את תמיד מצטרפת אליו בנסיעותיו הרבות?" — "לא, לא תמיד".

"מדוע באת איתו דווקא לישראל?" — היא חיכה חיוך רב משמעות והשיבה בגילוי-לב: "שמעתי שבישראל הבחורות הן יפות במיוחד, טבעי, לא?"

היא דיברה איתי, אך מבטה התרוצץ ממני אל בעלה ולהיפך. לפתע צעקה: "רוג'ר! דטס אנאף! (זה מספיק!)". הסתבר כי המלאך שלה נחלץ באורה פלא ממת-קיפיו, נשמע לאשת חיקו, עזב את מעריציו ובעוד היא תופסת בו, נעלם יחד עימה בחדר הסמוך. כובע הטמבל היה מונח עדיין אצלי בארנק.

טיולים

מודרכים

לאירופה

והמזרח הרחוק

טיולים מיוחדים

לצעירים וסטודנטים

חוברת והרשמה נכל משרדי הנוסיעות

הכתרה עם כובע טמבל

קחתי את הצלם ודהרנו במהירות שגעונית למלון שרתון. החלטנו למצוא את ההודמנות שלנו שם. אולם, גם בשרתון חיכו עיתונאים וצלמים, וכמובן, קהל מעריצים. "המירוק" של הפמליה דרך הלובי של המלון למעליות, תואר במלואו בכתבה בגליון הקודם. תגובתה הנועזת של לואיזה מור, כששיפרה בת ה-14 צעקה להתקרב אל המלאך, תוארה גם היא. שתי הפעמים בהן שמעתי את לואיזה מור צועקת "רוג'ר!" הוכיחו לי מעל כל צל של ספק שיש כאן עניין עם אשה רכושנית וקנאית ביותר.

את הכניסה למעלית בה עלתה הפמליה לקומה הרביעית, חסם קציני הביטחון של המלון. העיתונאים, הצלמים והמעריצים, נשארו מאוכזבים. אורחי המלון המשיכו להשיג תמשי במעלית. ברגע שקצין הביטחון היפן נה לרגע את פניו לכיוון הנגדי, התגנבנו הצלם ואני לתוך המעלית, ובחוסר תיירים אמריקאים הצלחנו להגיע לקומה הרביעית. כאן חיכה לנו שומר סף ששמר בדבי-קוט על דלת חדר המלאך. "הוא לא יראה איש!" אמר בתקיפות. חיכינו להודמנות. היא הופיעה בדמות מלצר שנושלח לקבל הזמנת ארוחה קלה מהכוכב המהולל. כי שהדלת נפתחה כדי חריק, צעקתי, כשאני מתאמצת לחקות את קולה של לואיזה מור: "רוג'ר! ו...רוג'ר הופיע!"

שלפתי את הכובע, העליתי על פני את המקסים בחיובי, ואמרתי: "עם כובע יש ראלי לאומי זה ברצוני להכתיר אותך לנכס לאומי של מדינת ישראל!" המלאך גילה חיוך נדיב וקיבל זאת ברצינות. כמו את הפגישה עם דיון, הייתי רוצה לנשק אותך בשם כל מעריצותיך בישראל, אך אני מבינה שאשתך אינה מרשה לגעת בך!" אמרתי ברגש. לפליאתי הרבה השיב המלאך ברצינות: "עכשיו, כשאשתך לא רואה, אשמה בהחלט לקבל ממך נשיקה". וכך, נישקתי ברשות ל"מלאך" והצלם ציץ לם. מה שלא ידענו, היא העובדה שאש-תו... הציצה מבעד לדלת חדרה וראתה הכל.

שעה לאחר מכן, כשהתכוננתי לישון, צילצל הטלפון בבית. על הקו היה אחד ממכרי שבמלון שרתון: "תגידי, את נישקת את סיימון?" — "כן, למה?" — "אש-תו קיבלה היסטריה! היא ראתה את הנשיקה והקימה שערוריה! האמרגן שלו, מרקו שדה, יצא משם מבוזבז. הלואיזה הזאת הודיעה שהיא רוצה לחזור לאנגליה! היא איימה על בעלה שאם הוא ירשה עוד פעם נשיקה שכזאת, היא עוזבת את ישראל אפילו לבד! בקושי הרגיעו אותה, ואיך את חושבת היא נרגעה? רק כשהבטיחו לה שלך לא יורשה עוד להתקרב לרוג'ר שלה שנית! אני מודיע לך שכל התוכניות שלך להציטרף אליהם בטיוול מחר למצדה מבוטלות. עם הכעס שלה, היא עוד מסוגלת לעקור לך את העיניים אם היא תראה אותך שוב!"

דאגתי שהיא לא תראה אותי יותר.

ישוחרר גיורא נוימן!

אנו פונים אליך בעניין גיורא נוימן, צעיר תל-אביבי שסירב להתגייס לצבא מטעמים של התנגדות לכיבוש ולדיכוי הפלשתינאים.

גיורא נעצר לראשונה ב-18 לנובמבר 1971, ומאז נידון פעם אחר פעם ל-35 ימי מאסר בכלא צבאי. עתה הוא כלוא בפעם החמישית.

הגנה על גיורא ומאבק למען שיחרורו אינם מחייבים הזדהות פוליטית ורעיונית עימו. הגנה על גיורא ומאבק לשיחרורו פירושו הכרה בזכותו האלמנטרית של אדם לנהוג בהתאם למצפונו ולהכרתו.

אנו פונים אליך לקראת סיום תקופת מעצרו החמישית של גיורא, כשגובר החשש כי תהליך זה — של מעצר רודף מעצר — עלול להימשך תקופה ארוכה. לכן — הזמן דוחק ודחיפות הפעולה היא חיונית!

כל צעד שתנקוט — אם על-ידי פנייה לשלטונות, אם על-ידי ידי כתיבת מאמר או מכתב למערכת עתון או כל צעד אחר שיראה בעיניך — יש בו כדי לתרום לשיחרורו של גיורא ולהכרה בערך מצפונו והכרתו של אדם. אל יהיה הכלא מקומם של אנשי מצפון!

הוועד למען שיחרורו של גיורא נוימן

המען להתקשרות: יוסי שוהם, ת.ד. 28027, תל-אביב

35 אגורות גלויה!

9/13 ס"מ) כשחור-יבן.

פתוח צבעוני ע"י המעבדות

המשוכללות ביותר בארץ!

צלומי-פספורט בן-רגע!!

מבחר גדול של מצלמות, פלשים

ואביזורים, קניה, מכירה, החלפה!

פוטו-בדנר

חיפה, רחוב החלוק 31

הנהלת חשבונות בירושלים

(בפיקוח משרד העבודה).

NATIONAL, כתיבה במכונה —

חודש!

ביה"ס "הפקיד", י. פורמן, בצלאל 18.

פקידות כללית — 4 חודשים!

ביטוח שנתי לטלוויזיה

— 30 ל"י

כולל מנורת המסך, כולל מיסים

סיגנל

אלקטרוניקה

רח' החשמל 4, תל-אביב,

טל. 625459, 615362

"העולם הזה" שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134, תא-דואר 136 • מען מברקי: עולמפרס • הדפוס החדש" בע"מ • ת"א, רח' בן-אביגדור • הפצה: גז בע"מ • גלופות: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המ"ל: העולם הזה בע"מ.

ברקת מנשקת את "המלאך" כובע טמבל לשמעון טמבל